

॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥

अद्यमेयुध्यमानस्यसहगाडीवधन्वना ॥ द्रक्ष्यंतिविक्रमं पार्थाः कालस्येव युगक्षये ॥ ७० ॥ अद्यमद्वाणजालानि विमुक्तानि सहस्रशः ॥ द्रक्ष्यंति समरे योधाः शलभानामिवायतीः ॥ ७१ ॥ अद्य बाणमयं वर्षस्तजतो मम धन्विनः ॥ जीमूतस्येव घर्मति द्रक्ष्यंति युधि सैनिकाः ॥ ७२ ॥ जेष्याम्यघरणे पार्थसायकैर्न तपर्वभिः ॥ तिष्ठध्वंसमरेशूराभयं त्यजत फाल्गुनात् ॥ ७३ ॥ न हि मदीर्यमासाद्य फाल्गुनः प्रसहिष्यति ॥ यथा वेलांसमासाद्य सागरो मकरालयः ॥ ७४ ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ राजा सैव न्येन महता दृतः ॥ फाल्गुनं प्रतिदुर्धर्षः क्रोधात्संरक्तलोचनः ॥ ७५ ॥ तं प्रयातं महाबाहुं दृष्ट्वा शारद्वतस्तदा ॥ अश्वत्थामानमासाद्य वाक्यमतदुवाच ह ॥ ७६ ॥ एष राजा महाबाहुरमर्षी क्रोधमूर्च्छितः ॥ पतंगवृत्तिमास्थाय फाल्गुनं योद्धुमिच्छति ॥ ७७ ॥ यावन्नः पश्यमानानां प्राणान्यार्थेन संगतः ॥ न जत्यात्पुरुषव्याघ्रस्तावद्द्वारयकौरवं ॥ ७८ ॥ यावत्फाल्गुनबाणानां गोचरं नाद्य गच्छति ॥ कौरवः पार्थिवो वीरस्तावद्द्वारयसंयुगे ॥ ७९ ॥ यावत्पार्थशरैर्घोरैर्निर्मुक्तो रगसन्निभैः ॥ न भस्मीक्रियते राजा तावद्युद्धान्निवार्यतां ॥ ८० ॥ अयुक्तमिव पश्यामितिष्ठस्वस्मात्सुमानद ॥ स्वयं युद्धाय द्राजा पार्थयात्यसहायवान् ॥ ८१ ॥ दुर्लभं जीवितं मन्ये कौरव्यस्य किरीटिना ॥ युद्ध्यमानस्य पार्थेन शार्दूलेनेव हस्तिनः ॥ ८२ ॥ मातुलेनैव मुक्तस्तुद्रौणिः शस्त्रभृतां वरः ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यं त्वरितः समभाषत ॥ ८३ ॥ मयि जीवति गांधारे न युद्धं गंतुं महसि ॥ मामनादृत्य कौरव्यतव नित्यं हितैषिणं ॥ ८४ ॥ न हिते संभ्रमः कार्यः पार्थस्य विजयं प्रति ॥ अहमावारयिष्यामि पार्थं तिष्ठसुयोधन ॥ ८५ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ आचार्यः पांडुपुत्रान्वैपुत्रवत्परिरक्षति ॥ त्वमप्युपेक्षां कुरुषेतेषु नित्यं द्विजोत्तम ॥ ८६ ॥ मम वामंदभाग्यत्वान्मंदस्ते विक्रमो युधि ॥ धर्मराजप्रियार्थं वाद्रौपद्यावानविद्यत ॥ ८७ ॥ धिगस्तु मम लुब्धस्य यत्कृते सर्वबांधवाः ॥ सुखार्हाः परमंदुःखं प्राप्नुवंत्यपराजिताः ॥ ८८ ॥ को हि शस्त्रविदां मुख्यो मे हेश्वरसमो युधि ॥ शत्रुं न क्षपयेच्छक्तो यो न स्याद्गौतमी सुतः ॥ ८९ ॥ अश्वत्थामन्मसीदस्वनाशयैतां न्ममाहितान् ॥ तवास्त्रगोचरेशक्ताः स्यात्तुं देवानदानवाः ॥ ९० ॥ पंचालान्सोमकांश्चैव जहिद्रौणे सहानुगान् ॥ वयं शेषान् हनिष्यामस्त्वयैव परिरक्षिताः ॥ ९१ ॥ एते हि सोमका विप्रपंचालाश्च यशस्विनः ॥ मम सैन्येषु संक्रुद्धा विचरंति द्वाभिवत् ॥ ९२ ॥ तान् वारय महाबाहो के कयांश्च नरोत्तम ॥ पुरा कुर्वंति निःशेषं रक्ष्यमाणाः किरीटिना ॥ ९३ ॥ अश्वत्थामं स्त्वरायुक्तो याहि शीघ्रमरिंदम ॥ आदौ वाय दिवा पश्चात्तवेदं कर्ममारिष ॥ ९४ ॥